

PENNINGELAND, n. 3. Ett sjettedels kapp-land.

PENNINGEMALM, m. 3. Lerblandadt jern, bestående af större och lösa korn.

PENNINGE-VEVELHANDEL, m. sing. Handel, som drivnes genom utbyte af olika myntsorter, emot agio.

PENNINGE-VEVELHANDLARE, m. 3. En, som driver penninge-vevelhandel.

PENNINGGRÄS, n. 3. 1) Ogräs med hvita blommor och rund, platt frukt, nästan i form af små spelengar. Thlaspi arvense. Kallas äfv. Skärfrö, Taxgräs, Åkerdön. — 2) Se *Skallergräs*.

PENNINGHANDEL, m. sing. Se *Penninge-vevelhandel*.

PENNINGHANDLARE, m. 3. Se *Penninge-vevelhandlare*.

PENNINGJUDE, m. 2. pl. — *judar*. 1) Procentande Jude. — 2) (fig.) Se *Procentare*.

PENNINGKISTA, f. 1. Jernbeslagen kista, hvori penningar förvaras.

PENNINGLÖS, a. 2. Som är utan penningar. *P-a tider*, då det är mycket ondt om penningar.

PENNINGMÄKLARE, m. 3. Se *Penninge-vevelhandlare*.

PENNINGNOT, f. 2. (fam. skämtv.) Medel att förtjena mycket penningar.

PENNINGPOST, m. 3. Större summa penningar, som på en gång utbetalas eller öfversändes.

PENNINGPUNG, m. 2. Pung, hvaruti penningar förvaras.

PENNINGPÅSE, m. 2. pl. — *påsar*. Påse, innehållande penningar.

PENNINGRÄKNARE, m. 3. 1) En, som räknar penningar. — 2) Tjensteman, som har denna befattning vid ett myntverk.

PENNINGRÖRELSE, f. 3. Myntets omlopp i allmänna rörelsen.

PENNINGSKRIN, n. 3. Skrin, hvori penningar förvaras.

PENNINGSORG, f. 3. Sorg, bekymmer i och för penningförlust eller penningars anskaffande.

PENNINGSTEN, m. 2. (mineral.) Ett slags sten, som har formen af en penning.

PENNINGSTOCK, m. 2. Hela beloppet af utelöpande penningar i ett land.

PENNINGSUMMA, f. 1. I ett helt sammanräknadt belopp af penningar.

PENNINGTÖRST, f. sing. (fig.) Lystnad efter penningar.

PENNINGVEVLARE, m. 3. Se *Penninge-vevelhandel*.

PENNINGVEXLING, f. 2. 1) Penningars vexling. — 2) Se *Penninge-vevelhandel*.

PENNINGVINGLARE, m. 3. Se *Agiotör*.

PENNINGVINGLERI, n. 3. Se *Agiotage*.

PENNINGVÄRDE, n. 4. 1) En saks värde i penningar. — 2) Penningens olika värde på olika tid.

PENNINGÖRT, f. 3. Örten *Lysimachia numularia*, med stora gula blommor.

PENNPOLYP, pånnpoly'p, m. 3. (nat. hist.) Ett slägte af Korallpolyperna. *Pennatula*.

PENNRITNING, f. 2. 1) Ritande med penna. — 2) Sålunda utförd ritning.

PENNRÖR, n. 3. Sjelfva röret på en fågel-fjäder.

PENNSTJELK, m. 2. Se *Pennrör*.

PENNTORKÅRE, m. 3. Liten persedel att vid skrifning afstorka pennor på, vanligen af kläde och af olika form.

PENSEL, pånns'l, m. 2. pl. *penstar*. 1) Mindre borste af hår, hvarmed målare påstryka färg. — 2) (fig.) Sättet att måla. *Fel p.*, se *Fel*. — *Ss. P-skaft*.

PENSELDRAG, n. 3. Drag, streck med penseln.

PENSELHÅR, n. 3. Ett svampslägte. *Penicellium*.

PENSELKOPP, m. 2. Litet af målare begagnadt kärl af bleck eller koppar, afdeladt i tvenne delar, af hvilka i den ena ren olja förvaras, i den andra penslarne utkramas, när de skola rengöras.

PENSION, panngschön, f. 3. (fr. af lat. *Pensio*, betalning) 1) Enskilt uppfostringsanstalt för barn, isynn. flickor. *Hålla p. Vara, sätta i p.* — 2) Lärjungarne i en sådan uppfostringsanstalt. — 3) Årligt understöd för en afskedad tjänsteman, &c. — *Ss. P-sanstalt*.

PENSIONERA, panngschonëra, v. a. 1. Tilldela pension (bem. 3). *P. en tjänsteman, som tager afsked*.

PENSIONSBRUF, panngschönsbrév, n. 3. Af regering utfärdadt öppet bref, hvarigenom pension tilldelas någon.

PENSIONÄR, panngschonär, m. 3. 1) Barn, som njuter undervisning i en enskilt uppfostringsanstalt. — 2) En, som åtnjuter pension (bem. 3.)

PENSLA, v. a. 1. Med pensel bestryka, måla. *Väl p-de drag*, med penseln väl bildade. — *Penstande*, n. 4.

PENSUM, pånsumm, n. pl. *pensa*. (lat.) Visst förelagdt arbete; visst kunskapsförråd, som fordras i en examen.

PENTAMETER, penntåmet'r, m. 2. pl. — *metrar*. (prosod.) Vers, som består af fem versmått, på det sätt, att hvardera hälften af versen innefattar två och ett halft.

PENTANDRIA, penntandri'a, f. sing. Femte klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med fem ståndare.

PENTATEUKEN, penntatä'vkv'n, m. sing. def. (grek. *Pentateuchos*, af *Pente*, fem, och *Teuchos*, bok) De fem Mose böcker.

PENTERLINA, pånt'ri'na, f. 1. (skepp.) Ett kort tåg eller ketting, som fasthåller ankaret vid kranbalken.

PENULTIMA, penülltimma, f. 1. (gram.) Näst den sista stavelsen i ett ord.

PEPLA, peppla, f. 1. Se *Humlepepla*.

PEPLIG, peppligg, a. 2. (pop. o. fam.) Veklig, ömtålig. — *Peplighet*, f. 3.

PEPPAR, m. sing. De som matkrydda använda bären eller fröen af Pepparbusken och åtskilliga andra växter. Se *Stark-, Krydd-, Långpeppar*, m. fl. *Hvit p.*, kärnorna efter de mogna bären af Starkpepparbusken. *Spansk p.*, bären af växten *Capsicum annuum*. *Holländsk p.*, en fin, god och svart sort Starkpeppar. *Engelsk p.*, en mindre sort deraf. *Stöta p. Stött p.* — *Ss. P-sort, -strut*.

PEPPARBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. 1) Buskväxt, hvaraf peppar fås. Till dessa växter höra *Piper nigrum*, som ger Starkpeppar, *P. longum*, som ger Långpeppar, *Capsicum annuum*, hvaraf fås Spansk Peppar. — 2) Se *Tibast*.

PEPPARDOSA, f. 1. Liten dosa, hvori stött peppar förvaras till begagnande vid matlagning eller spsning.

PEPPARKAKA, f. 1. Bakverk af mjöl med honung, sirap eller socker och peppar eller andra finare kryddor, gräddadt i form. — *Ss. Pepparkaksdeg*.